

Drogie Koleżanki i Drodzy Koledzy,

trudno sobie wyobrazić w naszej specjalności większą uroczystość i wspólniejszy zaszczyt od możliwości uczestniczenia w obchodach 100-lecia Polskiej Ortopedii. Kiedy w 1741 roku Nicolas Andry, prof. med. Uniwersytetu w Paryżu, wydał podręcznik „*Ortopedia, czyli sztuka zapobiegania i poprawiania zniekształceń ciała u dzieci*”, nikt nie przewidywał, że to początek powstania jednej z najważniejszych dziedzin medycyny, a wprowadzona wówczas rycina z korekcją skrzywionego drzewka stanie się jej

symbolem do dzisiaj. Z pewnością symbol ten przetrwa również następne wieki, albowiem rekonstrukcja jest nierozłącznie związana z tą piękną i zarazem niełatwą specjalnością.

Na polską ortopedię i powstanie w Poznaniu pierwszego Szpitala Ortopedycznego musieliśmy czekać aż do 1913 roku, a do jej rozwoju przyczynili się m.in. Ireneusz Wierzejewski, Adam Gruca i Wiktor Dega – wybitni lekarze, autorzy licznych prac naukowych i twórcy nowych metod operacyjnych. Przez 100 lat historii burzliwy postęp w tej dziedzinie był zasługą wielu znamienitych ortopedów i traumatologów, których dorobek zawodowy i organizacyjny jest doceniany na całym świecie. W naszym kraju powstały liczne i nowoczesne ośrodki, spełniające wymogi leczenia chorób i obrażeń narządu ruchu na najwyższym poziomie.

Dla wszystkich Polaków lata 1913-2013 z pewnością nie były łatwe. Działania wojenne i dramatyczne wydarzenia polityczne to okres bolesny i tragiczny także dla wielu z nas. Dzisiaj możemy z dumą stwierdzić, że ortopedzi i traumatolodzy zdali celująco egzamin z historii, stawiając sobie w każdym, nawet najcięższych warunkach, ratowanie życia ludzkiego za cel nadrzędny. Wielu Naszych Mistrzów i Nauczycieli wykazało się postawą godną najwyższego uznania i szacunku, nie tylko w aspekcie zawodowym, ale także humanistycznym. Będąc spadkobiercami tych jakże przepięknych tradycji, stanowimy pewną elitarną i odrębną wspólnotę, która posiada swoją zawodową tożsamość, ale też jest otwarta na wszystkie środowiska gotowe do interdyscyplinarnej współpracy. Należymy do tej części Społeczeństwa, której przypaść w udziale zaszczyt i przywilej realizowania zawodu lekarza w tej niezwykłej specjalności chirurgicznej. Na co dzień wykonujemy rzetelną, ciężką i odpowiedzialną pracę, której wyniki często wywołują w Nas piękne, unikalne i niepowtarzalne doznania oraz są powodem jedynej w swoim rodzaju satysfakcji. Podczas krajowych i zagranicznych Konferencji, Sympozjów i Kongresów potrafimy nie tylko prezentować swoje wybitne dokonania, ale także dyskutować o nich w sposób merytoryczny i rzeczowy. Polska ortopedia i traumatologia jest już od dawna integralną i ważną częścią ortopedii i traumatologii światowej!

Z pewnością dokonania 100-lecia zapewniły dynamiczny rozwój i zdobycie wysokiej pozycji współczesnej ortopedii i traumatologii w wymiarze ogólnopolskim, europejskim i światowym. To dorobek wielu pokoleń lekarzy, szczególnie Prezesów Polskiego Towarzystwa Ortopedycznego i Traumatologicznego, Członków kolejnych Zarządów Głównych, Przewodniczących i Członków Oddziałów oraz Sekcji PTO i Tr., Konsultantów Krajowych i Wojewódzkich, Kierowników Katedr i Klinik, Ordynatorów, starszych i młodszych Kolegów Ortopedów – Traumatologów, wspaniałych Pielęgniarek, Specjalistów rehabilitacji i bioinżynierów.

Bez nich nie byłoby teraźniejszości! Bez Nas nie będzie przyszłości!

Z okazji Jubileuszu 100-lecia Polskiej Ortopedii składam serdeczne podziękowania wszystkim Koleżankom i Kolegom za ich ciężką i rzetelną pracę oraz nieoceniony wkład w rozwój Naszej specjalności. Życzę także dalszej satysfakcji i zadowolenia z wypełnianych obowiązków oraz wielu osiągnięć w trosce o wartość dla nas fundamentalną – życie i zdrowie chorego! Jesteśmy wspaniałymi lekarzami, ponieważ kochamy tę specjalizację!

Na zakończenie pozostaje mi tylko wyrazić żal, że następna możliwość uczestniczenia w kolejnym takim „okrągłym” Jubileuszu nie pojawi się prędko. Moi Drodzy, dopiero za 100 lat!

Z koleżeńskimi pozdrowieniami

Prezes Polskiego Towarzystwa Ortopedycznego i Traumatologicznego

Prof. dr hab. n. med. Damian Kusz